

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 18 czerwca 2020 roku, sygn. akt I C 2792/18, Sąd Rejonowy w Zgierzu:

1. zasądził od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. kwotę 803,82 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty;
2. oddalił powództwo w pozostałej części;
3. zasądził od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. na rzecz Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 519 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazał pobranie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zgierzu tytułem nieuiszczonych wydatków sądowych:
 - a) od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. kwoty 167,40 zł;
 - b) od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 172,70 zł.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne, z których wynika, że:

Pojazd D. D. o numerze rejestracyjnym (...) stanowi własność M. S..

M. S. w dniu 8 maja 2017 roku zawarł z Towarzystwem (...) i (...) Spółką Akcyjną umowę ubezpieczenia, między innymi w zakresie autocasco pojazdu D. D. o numerze rejestracyjnym (...) w ramach polisy (...). Umowa zawarta została okres od dnia 13 maja 2017 roku do dnia 12 maja 2018 roku. Wariant zawartego ubezpieczenia określony został jako pełny.

Zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia Autocasco Komfort obowiązujących od dnia 2 lutego 2016 roku w przypadku szkody częściowej, tj. w razie uszkodzenia pojazdu w stopniu nie kwalifikującym szkody jako szkody całkowitej, ubezpieczyciel ustala wysokość odszkodowania obejmującego koszty naprawy pojazdu mające związek przyczynowy ze zdarzeniem objętym ochroną ubezpieczeniową (§ 14.1 OWU). Wycena kosztów naprawy sporządzona przez ubezpieczyciela lub na jego zlecenie według cen brutto wykonywana jest na podstawie indywidualnej oceny uszkodzeń pojazdu związanych z przedmiotowym zdarzeniem, z wykorzystaniem do tego celu informacji na temat realnych kosztów naprawy uzyskanych poprzez analizę aktualnej sytuacji rynkowej, której podstawą jest stawka za 1 roboczogodzinę ustalona przez ubezpieczyciela na podstawie stawek stosowanych przez autoryzowane stacje obsługi (...) i naprawcze normy czasowe określone przez producenta pojazdu i ujęte w systemie A., E. lub DAT (§ 14.3 pkt 1 OWU) oraz koszt części zamiennych w wysokości cen podanych w aktualnych polskich wydaniach systemu A., E. lub DAT z uwzględnieniem cen części zamiennych dystrybuowanych poza siecią oficjalnego producenta/importera pojazdu. Wycena kosztu części zamiennych dokonywana jest na podstawie cen zalecanych do stosowania przez producenta pojazdu lub jego oficjalnego importera skorygowanych o współczynnik 0,6 wynikający z uwzględnienia w wycenie cen tzw. Zamienników, tj. części dystrybuowanych poza siecią oficjalnego producenta/importera pojazdu posiadających stosowną homologację i co do zasady bez stosowania ubytku wartości części (§ 14.3 pkt 2 OWU).

Natomiast w razie udokumentowania fakturami VAT poniesionych kosztów naprawy wyższych niż przyjęte w sporządzonej przez W. wycenie, z uwzględnieniem zastrzeżeń o których mowa w ust. 3 OWU, ubezpieczyciel uzupełni kwotę odszkodowania do poziomu wynikającego z ww. faktur, nie więcej jednak niż do poziomu kosztów cen części podanych w aktualnych polskich wydaniach systemu A., E. lub DAT, opartych na danych producenta/importera pojazdu, nie więcej niż średnie ceny zalecane przez producenta pojazdu lub oficjalnych importerów do stosowania przez ich sieci serwisowe, bez uwzględnienia współczynnika korygującego, o którym mowa w § 14 ust. 3 pkt 2a

OWU oraz do poziomu kosztów robocizny ustalonych na podstawie stawki za 1 roboczogodzinę ustalonej w oparciu o średnie stawki stosowane przez autoryzowane stacje obsługi (...) z terenu województwa względem którego dokonano taryfikacji składki. W przypadku braku możliwości ustalenia stawki średniej dopuścić dopuszcza się przyjęcie stawki za 1 roboczogodzinę stosowanej indywidualnie przez wykonawcę naprawy o ile nie przekracza ona 120% stawki za roboczogodzinę – stosowanej przez dany warsztat napraw gwarancyjnych (§ 14.4 pkt 1 – 2 OWU).

W dniu 18 lutego 2018 roku na skutek zdarzenia drogowego mającego miejsce w Ł., przy ul. (...) uszkodzony został przedmiotowy pojazd D.. M. S. dokonał w tym samym dniu zgłoszenia przedmiotowej szkody u pozwanej w ramach ubezpieczenia Autocasco. Następnego dnia poszkodowany poinformowany został o przyjęciu zgłoszenia szkody i nadania jej numeru (...) -01.

W dniu 19 lutego 2018 roku M. S. zlecił (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością naprawę wyżej wskazanego pojazdu. Pojazd odebrany został przez poszkodowanego w dniu 14 marca 2018 roku.

W dniu 19 lutego 2018 roku doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności między (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z., a M. S.. Umowa dotyczyła przeniesienia wierzytelności przysługującej cedentowi w stosunku do Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z tytułu odszkodowania, w ramach szkody nr (...) -01. Jednocześnie w tym samym dniu M. S. upoważnił powódkę do wystawienia na niego faktury VAT bez podpis i pobrania za poszkodowanego odszkodowania za szkodę nr (...) -01.

Pismem datowanym na dzień 1 marca 2018 roku ubezpieczyciel poinformował powódkę o przyznaniu odszkodowania w kwocie 6421,70 zł Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna przełała na rachunek bankowy powódki kwotę powyższą kwotę tytułem odszkodowania w dniu 2 marca 2018 roku.

W dniu 15 marca 2019 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wystawiła M. S. fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 12.078,90 zł netto (14.857,04 zł brutto) w związku z naprawą pojazdu D. D. (...) w ramach szkody nr (...)_01. W fakturze wskazano, że przyjęto czas naprawy wynoszący 21,20 rbg oraz stawkę 180 zł netto za godzinę. Wśród cen części wskazano cenę zderzaka wynoszącą 644,47 zł netto, a koszt materiału lakierniczego wskazano na kwotę 1364,99 zł netto.

Pismem datowanym na dzień 20 marca 2018 roku ubezpieczyciel poinformował powódkę, iż po rozpatrzeniu faktury nr (...) przyznano dopłatę odszkodowania w kwocie 6196,06 zł. Kwota ta została przełana na rachunek powódki w dniu 21 marca 2018 roku. Natomiast pismem z dnia 26 kwietnia 2018 roku poinformowano o kolejnej dopłacie odszkodowania w wysokości 122,23 zł, które wypłacone zostało w dniu 27 kwietnia 2018 roku. Jednocześnie wskazano, iż odszkodowanie zostało przyznane w łącznej kwocie 12.739,99 zł.

Pismem z dnia 26 kwietnia 2018 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. skierowała do pozwanego Towarzystwa (...) wezwanie do zapłaty kwoty 1794,81 zł z uwagi na nie rozliczenie w całości faktury VAT (...).

Pismem z dnia 30 maja 2018 roku W. poinformowała powódkę o przyznaniu dopłaty do odszkodowania w kwocie 211,61 zł, a tym samym łączna kwota przyznanego odszkodowania wyniosła 12.951,60 zł.

Dokonując weryfikacji faktury wystawionej przez J. pozwana zakwestionowała jedynie wartość zderzaka przedniego stosując potrącenia za wcześniejsze uszkodzenia na poziomie 50 %, wartość materiału lakierniczego obniżając ją do kwoty 1128,09 zł netto i stawkę za roboczogodzinę obniżając ją do 135 zł za godzinę.

Średnia rynkowa stawka stosowana przez serwisy naprawcze pojazdów marki D. oraz pojazdów o zbliżonej klasie przy zakresie prac niezbędnych do przywrócenia stanu poprzedniego po wypadku z dnia 18 lutego 2018 roku wynosi 180 zł netto za roboczogodzinę. Koszt naprawy przy użyciu oryginalnych części zamiennych opatrzonych logo producenta pojazdu (O) przy przyjęciu stawek średnich z systemu E. oraz stawki 180 zł netto za roboczogodzinę wynosi 13.755,42 zł. Natomiast koszt naprawy przy użyciu części zamiennych opatrzonych symbolem (...) przy zastosowaniu tej samej

stawki za roboczogodzinę wynosi 12.849,58 zł. Przywrócenie przedmiotowego pojazdu do stanu poprzedniego jest możliwe również przy użyciu części oznaczonych symbolem (...) dostępnych poza Autoryzowanymi Stacjami Obsługi, jak również wykonaniu prac naprawczych w warsztatach stosujących przeciętne, rynkowe stawki za roboczogodzinę. Podniesienie kosztów materiału lakierniczego o jakikolwiek współczynnik odchylenia, również o współczynnik 121% nie jest uzasadnione. Uwzględnienie 50% potrącenia z ceny zderzaka przedniego nie było uzasadnione, stan zderzaka uzasadniał potrącenia na poziomie 30 %.

Sąd Rejonowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów, które to przez żadną ze stron nie były kwestionowane, a których wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu. Sąd I instancji wskazał, że bezspornym było między innymi fakt objęcia uszkodzonego pojazdu ochrona ubezpieczeniowa w ramach autocasco w pozwanym Towarzystwie, zaistnienia szkody i zakres koniecznej naprawy, skuteczne dokonanie przelewu wierzytelności z tego tytułu na rzecz powódki. Oceniając reguły według których poszkodowany oraz ubezpieczyciel określili zasady ustalania dopuszczalnej wysokości kosztów robocizny za 1 roboczogodzinę Sąd

Rejonowy oparł ustalenia na postanowieniach Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Autocasco Komfort. Natomiast ustalenia, co do faktycznej średniej wysokości stawki za 1 roboczogodzinę naprawy pojazdu marki D. oraz uzasadnionych kosztów naprawy, Sąd I instancji oparł na opinii biegłego z zakresu mechaniki samochodowej M. P.. Opinię złożoną w niniejszej sprawie, po jej uzupełnieniu, Sąd Rejonowy uznał za spójną i logiczną. Biorąc pod uwagę podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków Sąd uznał sporządzoną opinię za w pełni miarodajną i wyczerpującą. Za prawidłowe Sąd Rejonowy uznał także wyliczenia kosztorysowe dokonane przez biegłego w oparciu o system E.. Wyliczenia te nie były kwestionowane przez żadną ze stron. W oparciu o sporządzone kosztorysy Sąd I instancji ustalił także uzasadniony koszt naprawy przedmiotowego pojazdu, uwzględniając dokonane ustalenia co do zakresu szkody, użytych części i warunków ubezpieczenia.

W tak ustalonym stanie faktycznym spraw, Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż koszt naprawy pojazdu winien zostać ustalony w oparciu o użycie oryginalnych części zamiennych opatrzonych logo producenta pojazdu (O) w średnich cenach wskazanych przez biegłego. Uwzględniając zaś wysokości stawki 180 zł netto za roboczogodzinę, jak również to, że podniesienie kosztów materiału lakierniczego o współczynnik odchylenia na poziomie 121%, stwierdził, że uzasadniony koszt naprawy przedmiotowego pojazdu ustalony zgodnie z umową stron w oparciu o średnie stawki producenta części w systemie E. wyniósł 13.755,42 zł. Do tej kwoty strona pozwana ponosi odpowiedzialność pomimo realnie wyższych kosztów naprawy pojazdu. Wskazał, że zapłata przez poszkodowanego na rzecz Spółki (...) kwoty 322,24 zł tytułem połowy kosztu zderzaka nie wpływa na rozmiar odpowiedzialności ubezpieczyciela wobec tegoż poszkodowanego, a ewentualne wzbogacenie powoda jego kosztem nie jest przedmiotem niniejszego sporu.

O obowiązku zapłaty odsetek Sąd Rejonowy orzekł zgodnie z żądaniem strony powodowej, zasądzając na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. od należności głównej w kwocie 803,82 zł odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 17 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. O nieuiszczonych kosztach Sądowych, Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w zakresie pkt. 1 - w części co do kwoty 715,86 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty oraz w zakresie pkt. 3 i 4b - w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie:

- art. 278 k.p.c. i art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną, newszechstronną, nielogiczną, wybiórczą, fragmentaryczną ocenę opinii biegłego i pominięcie opinii biegłego w zakresie w którym biegły wskazał, iż:

- rynkowa stawka za prace blacharsko-lakiernicze na rynku lokalnym, zawiera się w przedziale cenowym 90-190 zł netto; przyjąć zatem należy, że stawka średnia stosowana przez serwisy naprawcze pojazdów marki D. oraz pojazdów o zbliżonej klasie to 150 zł netto;

- przy założeniu naprawy pojazdu w (...) przy zastosowaniu stawki powoda 180 zł netto uzasadnione koszty naprawy, przy uwzględnieniu części O i Q które przywrócą stan poprzedni po szkodzie wynosiły 12.849,58 zł (w tym kwota 3240 zł netto tj. 3985,20 zł brutto kosztów robocizny)

- art. 361 § 1 k.c., art. 822 § 1 k.c. i art. 824¹ § 1 k.c. poprzez ich błędne zastosowanie i zasądzenie świadczenia przekraczającego wysokość rzeczywiście poniesionej szkody;

- art. 353¹ k.c. w zw. z art. art. 65 § 2 k.c. w zw. z § 14 ust. 4 pkt. 2 OWU AC poprzez jego niezastosowanie i zasądzenie świadczenia w oderwaniu od treści stosunku prawnego łączącego strony, tj. z pominięciem uwzględnienia w ramach ustalania wysokości odszkodowania postanowienia umownego w postaci § 14 ust. 4 pkt. 2 OWU AC;

W świetle tak postawionych zarzutów skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w zaskarżonej części oraz zmianę zawartego w punkcie 3. i 4b wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i orzeczenie w tym przedmiocie zgodnie z zasadą ich stosunkowego rozdzielenia przy uwzględnieniu zmiany rozstrzygnięcia zgodnie z wnioskami apelacji. Wniósł też o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako niezasadna podlegała oddaleniu.

Ustalenia faktyczne Sądu I instancji są prawidłowe, znajdują pełne odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym ocenionym starannie i wnikliwie, bez naruszenia granic swobodnego uznania sędziowskiego (art. 233 § 1 k.p.c.), w związku z czym Sąd Okręgowy przyjmuje je za własne i czyni podstawą swego rozstrzygnięcia.

Zarzut naruszenia powyższego przepisu wymaga wskazania, które zasady oceny dowodów zostały naruszone i w jaki sposób oraz jaki miało to wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Jedynie wykazanie istotnych błędów logicznego rozumowania, sprzeczności z doświadczeniem życiowym lub pominięcia dowodów prowadzących do odmiennych wniosków może doprowadzić do oceny naruszenia przez sąd art. 233 k.p.c. (por. wyrok SN z 22 września 2005 r., sygn. akt IV CK 86/05, Lex nr 187100). Uchybień takich w dokonanej przez Sąd Rejonowy ocenie dowodów nie sposób się dopatrzeć. Wbrew zapatrywaniom skarżącego Sąd I instancji dokonał wszechstronnej oceny materiału dowodowego sprawy, w oparciu o którą skonstatował prawidłowe ustalenia faktyczne oraz wnioski prawne. Oceny tej skarżący nie zdołał skutecznie podważyć. Za niewystarczające dla odniesienia oczekiwanego skutku, uznać bowiem należy oparcie zarzutów apelacji na własnym przekonaniu strony o innej, niż przyjął sąd wadze, doniosłości poszczególnych dowodów i ich odmienną ocenę niż ocena sądu (por. wyrok SN z 6 listopada 1998 r., II CKN 4/98). Z tego też względu skarżący nie zdołał podważyć dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny opinii biegłego. Przyjęta przez Sąd Rejonowy, w ślad za uzupełniającą opinią biegłego, stawka roboczogodziny w wysokości 180 zł netto, mieści się w granicach rynkowych stawek za prace blacharsko – lakiernicze na rynku lokalnym, określonych w podstawowej opinii biegłego. Tym samym nie sposób przyjąć tak jak oczekuje tego skarżący, że Sąd Rejonowy pominął tę część opinii i to niezasadnie. Należy zgodzić się z Sądem Rejonowym, że skoro stawka, określona na poziomie 150 zł za godzinę, nie uwzględniała zapisów OWU i brała pod uwagę stawki stosowane w warsztatach nieautoryzowanych, nie ma podstaw do uznania jej za uzasadnioną. Skoro w OWU sam ubezpieczyciel wskazał, że średnie stawki mają dotyczyć stawek stosowanych w (...), Sąd Rejonowy zasadnie uznał, iż stawka średnia stosowana przez serwisy naprawy pojazdów marki D. wynosi 180 zł netto za roboczogodzinę. Ponadto, kwestia wyboru właściwej stawki za roboczogodzinę oraz wariantu kosztów niezbędnych do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody, mieszczących się de facto w granicach określonych w opinii biegłego, jest w istocie kwestią oceny prawnej granic żądania powoda i nie może skutkować uznaniem zarzutu, kwestionującego prawidłowość oceny dowodu z opinii biegłego, za uzasadniony.

W sytuacji, która miała miejsce w rozpoznawanej sprawie, a więc gdy koszty naprawy pojazdu ujęte na fakturze VAT były wyższe niż przyjęte w sporządzonej przez W. wycenie, ubezpieczyciel zgodnie z regulacjami OWU, winien uzupełnić kwotę odszkodowania do poziomu wynikającego z ww. faktury, nie więcej jednak niż do poziomu kosztów cen części podanych w aktualnych polskich wydaniach systemu A., E. lub DAT, opartych na danych producenta/importera pojazdu, nie więcej niż średnie ceny zalecane przez producenta pojazdu lub oficjalnych importerów do stosowania przez ich sieci serwisowe, bez uwzględnienia współczynnika korygującego, o którym mowa w § 14 ust. 3 pkt 2a OWU oraz do poziomu kosztów robocizny ustalonych na podstawie stawki za 1 roboczogodzinę ustalonej w oparciu o średnie stawki stosowane przez autoryzowane stacje obsługi (...) z terenu województwa względem którego dokonano taryfikacji składki.

Sama umowa autocasco wykluczała więc możliwość zastosowania przez pozwanego współczynnika obniżającego, uwzględniającego zastosowanie zamienników, w przypadku wyższych kosztów naprawy z faktury VAT, co też miało miejsce w niniejszej sprawie. Brak było zatem podstaw do przyjęcia za uzasadnione kosztów naprawy pojazdu przy użyciu części oznaczonych symbolem Q, zwłaszcza że biegły przedstawił wycenę naprawy w dwóch możliwych wariantach – przy użyciu części oryginalnych i zamienników. Ponadto strona pozwana w żaden sposób nie wykazała, iż w przedmiotowym pojeździe przed zaistnieniem szkody były zamontowane inne części niż oryginalne. Z faktury VAT nie wynika, aby w pojeździe zamontowano inne części niż oryginalne. W razie ustalania wysokości odszkodowania w oparciu o fakturę potwierdzającą faktyczne koszty naprawy pojazdu nie można zatem przyjąć za uzasadnione zastosowania zamienników. Z powyższych względów zarzut naruszenia art. 361 § 1 k.c., art. 822 § 1 k.c. i art. 824¹ § 1 k.c. i art. 353¹ k.c. w zw. z art. art. 65 § 2 k.c. w zw. z § 14 ust. 4 pkt. 2 OWU AC jest nietrafiony.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Okręgowy nie znalazł usprawiedliwionych podstaw do uwzględnienia apelacji i działając na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. Na koszty te w kwocie 135 zł złożyło się jedynie wynagrodzenie pełnomocnika powoda, ustalone w oparciu o § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800).